

קובי גת:

„יין מסויים לא הלך וכך גילו יין חדש!“

רוצה להיות IN? צריך למלא רשימה שלמה של דברים כדי להיחשב IN. צריך לנסוע לחוץ-לארץ לעיתים קרובות, צריך לדעת שמות, צריך להכיר אנשים נכונים, צריך לארח הרבה, ועוד יותר מזה להתארח, צריך לדבר על אוכל וצריך לאהוב יין וגם לדעת עליו כל מיני דברים.

אז הנה מצאתי סוף-סוף יין המוצא חן בעיניי, וגם מחיי רו זול מאוד, וכשנדמה לי שאני בדרך הנכונה אומרים לי שייך-הילולים טוב רק לשלושה חודשים, ואחר-כך אפשר לזרוק אותו.

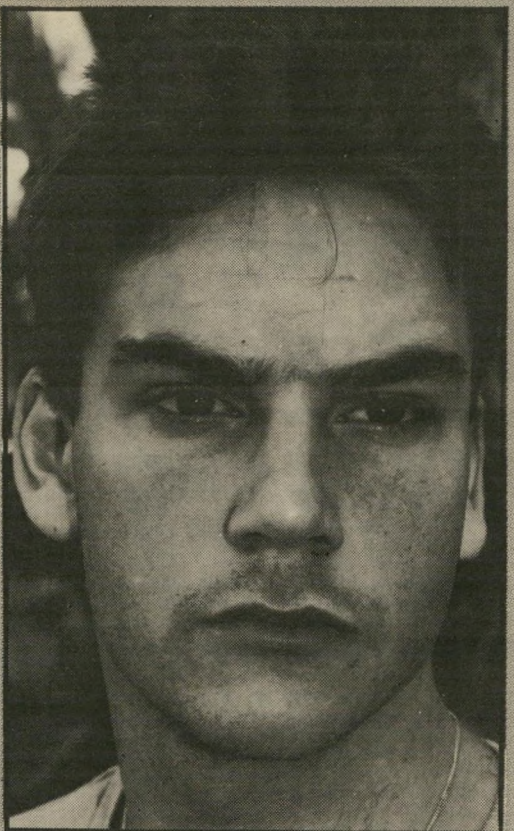
אז פנית לייני קובי גת, המעביר עכשיו קורסים ליין ברחבי הארץ, וביקשתי הסברים.

יין הילולים. כמו המקביל הצרפתי שלו, בוז'ולה נובו. הוא יין שנעשה במשך שלושה-ארבעה חודשים. כלומר, מיום-הבציר ועד שהוא נמכר בחנויות עוברים שלושה חודשים.

- **והוא טוב ליותר משלושה חודשים?**
במשך שלושה-ארבעה חודשים יש לו טעם מיוחד מאוד, מעין טעם של פרי, וזה הטעם של הבוז'ולה נובו. או, בארץ, הילולים. אבל לא צריך לזרוק אותו אחרי שלושה חודשים. הוא פשוט הופך את טעמו. הוא נשאר יין טוב, אבל אחר.
- **למה המציאו בכלל את העניין הזה של חוסר-ההתיישנות, ואיפה?**
כמובן בצרפת. לפני 15-20 שנה ניסו במקום מסויים לעשות יין מזון גמא ולא הלך. היין שיצא אחרי ההתיישנות לא מצא חן בעיניהם. לעומת זאת הבחינו שיש לו טעם יוצא-דופן ונעים כשהוא צעיר מאוד. ככה נולד הבוז'ולה נובו בצרפת, ומאז חוזרים עליו בכל שנה, ויש לו קהל-אוהבים גדול. למעשה אפשר לאמר שהפכו חוסר-יכולת להכין סוג מסויים של יין להצלחה בסוגיין אחר.

יינות

- **ובאריץ אותו הדבר? משהו לא הצליח?**
לא. בארץ הסיפור הרבה יותר פשוט. כל יקב מחפש לעצמו חידושים וגימיקים, אז החליטו לפני כמה שנים לעשות יין צעיר, ומאז הוא התחבב על האנשים, וממשיכים לייצר אותו בכל שנה. בכל שנה אנחנו מנסים הרכבים שונים של זנים, ולכן כל שנה הילולים שונה.
- **האם היינות האלה נהוגים היום בכל העולם?**
בפירוש לא. הם נמכרים בצרפת, בגרמניה, באוסטריה ואצלנו.
- **אני מזכירה לשאול עוד שאלה אחת: למה אתם, המזמחים, תמיד מדברים על יין טוב ויין לא טוב? האם זו לא רק שאלה של טעם?**
יש כמובן גם עניין של טעם, אבל אם תעמרי מול שתי מכוניות, אחת אסקונה ישנה ואחת רונד-רויס חדשה, תרעי מייד איזו יותר טובה ולא תגיד לי שזה עניין של טעם.
- **סוף סוף הבנתי גם את זה.**
(דניאלה שמי)

אסף כהן:

„אין להעניש קבוצה בגלל התנהגות אוהדים!“

במישחק הכדורסל שנערך ברמלה, הפסידה קבוצת אליצור רמלה למכבי ראשון-לציון (99:98). מה שהתחולל אחר-כך לא יישכח.

דו"ח השופטים והמשקיף, שהוגש לאיגוד הכדורסל, קובע שאוהדים ניסו, במהלך המישחק, להזיז את הסל שלעברו קלעה קבוצת מכבי ראשון-לציון, ובמשך המישחק הושלכו הפצים למישטח. עיקר הדראמה התחוללה בסיום המישחק, כאשר פרצו מאות אוהדים למישטח ורדפו אחרי השופט טוד רוניק לכיוון שולחן המזכירות. השופט הנרדף קפץ מעל השולחן, ובעזרת המשקיף מיכאל למרדון הגיע יחד עם עמיתו, דני בורנשטיין, לחדר-ההלי-בשה. בדרך לשם הושלכו לעברם עשרות הפצים.

השופטים והמשקיף חסמו את דלת החדר-ההלבשה, וה' אוהדים ניסו לפרוץ פנימה. על דלת הכניסה הושלכו חפ' צים, וגם מבעד לחלון. אוהדים גידפו, קיללו ואיימו על השופטים ליד החדר-ההלבשה. כוח-מישטרה לא נכח במי-קום.

העונשים שהטילה ועדת-המישמת של איגוד-הכדור-סל על קבוצת אליצור רמלה: שיבעה מישחקים ביתיים, ברדיוס של 35 ק"מ, ללא קהל; קנס של 3500 ש"ח; חודש הרחקה מפעילות לנעמי מורת, מנהלת הקבוצה.

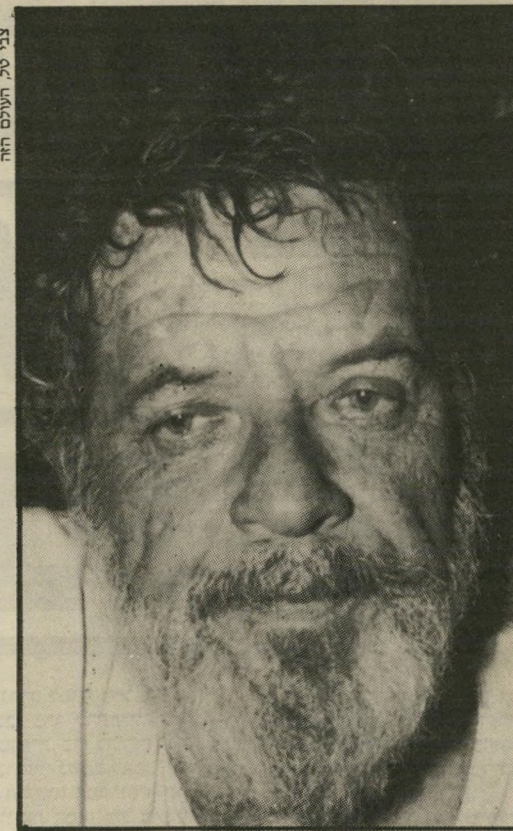
אסף כהן, שחקן קבוצת-הכדורסל הפועל-ירושלים, הגיב:

זה די מפחיד, ובמיוחד שאצטרך לשחק באולם זה. ההתפרעות חסרת-הרסן הזו יכולה להסתיים באסון גדול, בפגיעה גופנית קשה בשופטים.

● **האם זו הפעם הראשונה שמתרחש אירוע כזה בכדורסל?**

כדורסל

- בכדורסל הישראלי זו הפעם הראשונה, ואני מתכוון לאלימות של אוהדים.
- **אתה מסכים עם העונש שהוטל על קבוצת אלי-צור-רמלה?**
לא! אי זו מן הצדק להעניש את הקבוצה, את פרנסת שחקניה, בגלל התנהגותם של האוהדים. יש להעניש את אוהדיה.
- **איך?**
יש לאפשר לקבוצה להמשיך לנהל מישחקים בכיתה, ללא הגבלת רדיוס, אך ללא השתתפות קהל, וכך מענישים את הגורם להתפרעות.
- **אתה רואה דרך מעשית למנוע הישנות מיקרים מעין אלה בעתיד?**
ראשית, איגוד-הכדורסל חייב להורות על קיום כוח-שיטור קבוע במישחקים, כפי שנהוג בכדורגל. יש גם צורך לערוך בדיקות אצל קהל-המבקרים, כדי שלא יביאו הפצים עימם, ודרוש איסור על שתייה מנכבוקי-זכוכית בשטח האולם. (עווד רכסמן)

דן בן-אמוץ:

„מגיע הרגע שאתה רוצה להסתכל בדברים מהצד!“

במדורו האחרון ב„חדשות“ כתב דן בן-אמוץ שהוא מפסיק לכתוב בעיתונות, מפני שהבין שאין לו כל השפעה. ואמנם, ביום השישי לא הופיע מדורו של בן-אמוץ, למורת-רוחם של ששת קוראיו, שאחריהם עומדים הרבה אנשים. בן-אמוץ הפסיק לכתוב בעיתון. ביקשתי ממנו הסבר משכנע יותר.

זה ההסבר. מגיע הרגע, לפעמים, שאתה רוצה לנסות להסתכל על המצב, למעשה על הכל, מהצד. זה אולי המקום לשפוך על עצמי פחדלק ולהרליק.

- **מה שאתה בעצם אומר זה שפעם חשבת ש' כותבים יכולים להשפיע, ועכשיו התאכזבת.**
יכול להיות שכך חשבת.
- **ההבטחה שלך להפסיק לכתוב בעיתון פורסמה ביום הבחירות, ובוודאי נכתבה יוז'ומיים קודם, ולי-כן לא ברור לי אם ההחלטה שלך יש קשר לתוצאות הבחירות.**

עיתונות

- ללא ספק, אני תיארתי לעצמי שהליכויר ירכיב את הממשלה הבאה, והנה, לא התאכזבתי?
- **אם אתה מפסיק לכתוב לעיתון, תסלח לי על השאלה העדינה, ממה תתפרנס?**
אני לא חושב שזו תהיה בעייה. יש לי עדיין ספרים שמכניסים כסף, ואני גם לא מבזבז הרבה.
- **חשבת רגע על הקוראים — ששת הנאמנים שלך — שבוודאי תחסר להם מאוד?**
תפסיקי עם זה מייד! את תשכרי לי את הלכ, ואני אחזור לכתוב מחר בכוקר.
- **כן, יכול להיות שתחזור לכתוב מחר בכוקר?**
אני נאמת לא יודע. עכשיו אני מרגיש שאני לא רוצה לכתוב. הסתבר לי שיש לי ארבעה חודשי-חופש. אז קודם כל לקחתי אותם. אחר-כך נראה. אולי ארגיש שאני רוצה לעשות משהו אחר לגמרי, ואולי אחזור לכתוב. כל מה שאני יודע כרגע זה שאני רוצה להסתכל מהצד. (דניאלה שמי)